

തബ് ലീഗ് ജമാഅത്ത്

കളയും വിളയും വളർത്തുന്ന പ്രസ്ഥാനം

മായിൻകുട്ടി സുല്ലമി

ദീനൂൽ ഇസ്ലാം അജ്ജാഹുവിൻറെതാണ്. അമ്പിയാക്കൻമാരിലൂടെ അത് മനുഷ്യർക്ക് ലഭിച്ചു. അവസാനത്തെ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി(സ)യിലൂടെ ഇസ്ലാം സമ്പൂർണ്ണമായി. ഇനി അതിൽ യാതൊന്നും കൂട്ടാനില്ല. കുറയ്ക്കാനും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് പുത്തൻ വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ബിദ്അത്താണ്. അവ തീർത്തും വർജ്ജ്യവുമാണ്. സ്വർഗം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടതായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നബി(സ) പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാമിൽ എന്തെങ്കിലും കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ ഒരാൾക്കും അധികാരമില്ല. ഇമാം ബുഖാരി, മുസ്ലിം, അഹ്മദ്, അബൂദാവൂദ്, ഇബ്നുമാജ: തുടങ്ങിയവർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു: നബി(സ)യുടെ ഭാര്യ ആയിശ(റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. 'നമ്മുടെ ഇക്കാര്യത്തിൽ (ദീനിൽ) ആരെങ്കിലും അതിൽപെട്ടതല്ലാത്ത വല്ലതും പുതുതായി ആവിഷ്കരിച്ചാൽ അത് തള്ളപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു'. ഇസ്ലാമിൻറെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു വസ്തുതയാണ് മേൽ ഹദീഥ്. ഇക്കാര്യം പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി നബി(സ) സമൂഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു: 'ഇന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. എൻറെ അന്യഗ്രഹം നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ നിറവേറ്റിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മതമായി ഇസ്ലാമിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തൃപ്തിപ്പെടുത്തിരിക്കുന്നു' (ഖുർആൻ 5: 3) ഇസ്ലാം പൂർണ്ണമാണ്. പക്ഷെ, ഇസ്ലാമിൻറെ ആദിമ വിശുദ്ധി ഇല്ലാതാക്കുവാൻ നിരവധി ശ്രമങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയാണ് ബിദ്അത്തുകൾ. അവ വരുന്നത് നല്ലതാണ്, പുണ്യമാണ്, എന്ന ഭാവത്തിലാണ്? പ്രമാണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവ വിലയിരുത്തപ്പെടണം. മാറ്റ് ഉരയ്ക്കണം. അവയിലില്ലാത്തത് ഉപേക്ഷിക്കണം. അനാചാരം ഉണ്ടാക്കിയവനെയും മാറ്റണം. ബിദ്അത്തുകൾ ശാഖാപരമല്ല! നിസാരവുമല്ല! അവയെ താലോലിക്കുന്നത് ഗുരുതരമാണ്. ഒരു കാർഷിക ചൊല്ലുണ്ട് 'നെല്ലിൽ പെയ്ത മഴ പുല്ലിലും പെയ്യും, കള പഠിക്കാത്താൽ വിള കാണില്ല'.

വിശുദ്ധ ഖുർആനും തിരുനബിയും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് സജീവമാക്കണം. പ്രയോഗത്തിലുണ്ടാവണം. പ്രബോധനം ചെയ്യണം. അല്ലാത്തവ അഥവാ കടത്തിക്കൂട്ടിയവ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാവണം. ഇസ്‌ലാഹി പ്രസ്ഥാനം ഇക്കാര്യം ഇനങ്ങളെ ഉണർത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ തബ്‌ലീഗ് ഇമാഅത്ത് ബിദ്അത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ നിസ്സംഗത പുലർത്തുന്നു. കളയും വിളയും വളർത്തുന്നു. പലപ്പോഴും വിള അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് കേവലം ഒരു വിമർശനമല്ല. അവരെ നിരീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ബോധ്യമാവുന്ന കാര്യമാണ്. അവർ മതത്തിൽ അതിർ കവിയുന്നു. പലതും കടത്തിക്കൂട്ടി. പൗരോഹിത്യത്തെ താലോലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മതവും ബുദ്ധിയും തിരസ്കരിക്കുന്ന കഥകളാണ് അവരുടെ പ്രധാന വിഭവങ്ങൾ. നബി (സ) രാത്രിയിൽ ഇശാക്കുശേഷം സുബ്‌ഹിക്ക് മുമ്പായി പതിനൊന്നിലേറെ നമസ്കരിച്ചിരുന്നില്ല എന്നത് പ്രബലമായ ഹദീസുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഇവരുടെ കഥകൾ ഇശായുടെ വുദുകൊണ്ട് വർഷങ്ങളോളം സുബ്‌ഹി നമസ്കരിച്ച കഥകളാണ്.

നല്ല വേഷം, നല്ല സംസാരം, നാടും വീടും കുടുംബവും വിട്ട് തബ്‌ലീഗിന് ഊരുചുറ്റുകയാണ്. പള്ളികളിൽനിന്ന് പള്ളികളിലേക്ക്, നാടുകളിൽനിന്ന് നാടുകളിലേക്ക്, പുതുമകൾ നിറഞ്ഞ മയക്ക് കഥകളിലൂടെ മസ്തിഷ്ക പ്രക്ഷാളനം നടത്തും. പല നിഷ്കളകരും ഇതിൽപെട്ടുപോവാറുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവർക്ക് നല്കാനുള്ളത് ഖുറാഹാത്തുകളാണ്. മഹാൻമാരുടെ ഖൗലുകളും സ്വപ്നങ്ങളും സൂഫികളുടെ കശ്ഫുകളും ത്വരീക്വത്തുകളും തബ്‌ലീദും മദ്ഹബുമെല്ലാം ഉണ്ട്. സലഫുസ്വാലിഹുകളുടെ സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്നും ഭിന്നമായ രീതികൾ.

ചിലർ പറയാറുണ്ട്. സാധ്യക്കളാണ് അവർ, വാദപ്രതിവാദം ഇല്ല. ഖണ്ഡനമണ്ഡനം ഇല്ല. നല്ലതും പറഞ്ഞ് നടക്കുകയല്ലേ. ഒരു കച്ചറയും ഇല്ല. എന്നാൽ 'മിണ്ടാപ്പിച്ചു കലം ഉടക്കും' എന്നു പറയാറുണ്ട്. സത്യപ്രബോധനത്തിനുവേണ്ടി വന്നാൽ സംവാദവും വാദപ്രതിവാദവുമൊക്കെ വേണ്ടിവരും. പക്ഷെ, അത് ഗുണകാംക്ഷയോടെയായിരിക്കണം. സാധുത്തരം അവരുടെ അധീനതയിലെത്തിയാൽ അറിയാം. ചന്തയിലെ ഉണങ്ങിയ സ്രാവിനെക്കണ്ട്, കടലിലെ ജീവനുള്ള സ്രാവിനെ സമീപിക്കേണ്ട. അനുഭവമുള്ളവർക്ക് അത് അറിയാം എന്നു പറയുന്നുള്ളൂ. അതിരിക്കട്ടെ. സമൂഹത്തിൽ ഖുറാഹാത്തുകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുമ്പോൾ സാധ്യക്കളല്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് മാറിനിൽക്കുകയാണോ വേണ്ടത്? ഒരു കാര്യം. ആരോഗ്യം പകരില്ല. അനാരോഗ്യം പകരും.

ഒരു ഖബറാരാധകൻ തബ്‌ലീഗ് കാരനാകുമ്പോൾ ഒന്നും മാറ്റിവെക്കേണ്ടതില്ല. പുറമെ, ഊരിൽ കറങ്ങുകയും ചെയ്യാം. അവരുടെ സാഹിത്യങ്ങളും നടപടികളും

അതിനു തെളിവുകളാണ്. ഇവിടെ അവരുടെ ഒരു കഥ പറയാം. ചില മഹാൻമാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, പുരാസാനിൽ താമസിക്കുന്ന അനേകം ആളുകൾ മക്കയുമായുള്ള അവരുടെ ബന്ധത്തിന്റെ പേരിൽ ത്വവാഹ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില ആളുകളേക്കാൾ കർബയുമായി അടുത്തവരാണ്. എന്നല്ല ചില ആളുകളാണെങ്കിൽ കർബ തന്നെ അവരെ സിയാറത്ത് ചെയ്യുന്നതിനായി പോകുന്നതാണ്. ഹജ്ജിന്റെ മഹത്വങ്ങൾ പേജ് 267. ഒരിക്കൽ ഇബ്റാഹീമ്ബ്നു അദ്ഹം മക്കയിൽ ചെന്നപ്പോൾ കർബയെ കാണാനില്ല. അപ്പോൾ അറിയിക്കപ്പെട്ടു. അത് ഒരു കിഴവിയെ സന്ദർശിക്കാൻ പോയതാണ്. ഇബ്റാഹീമ്ബ്നു അദ്ഹം അവിടെച്ചെന്നു. കർബ ആ കിഴവിയെ ത്വവാഹ് ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടു. അത് റാബി അത്തൂൽ ബസ്രിയ്യയാണ് .ജമാഅത്തുത്തബ്ലീഗ്. പേ. 343. റിഹായി മാലയിലെ വരികൾ ഓർമ വരുന്നു.

മൂന്നംതൂടി മുട്ടിക്കുറബൊനെ ചുറ്റുമ്പോൾ
 മക്കികൾ ഇമ്പിതം ബേണ്ടാന്ന് ചൊന്നോവർ
 ഉടനെ റിഹാഇ മതിലുമ്മൽ കൂളത്തിയാൻ
 അപ്പൾ കർബം ത്വവാഹാമെന്ന് ചൊന്നോവർ
 ഉടനെ കർബം തൂളുകുന്ന നേരത്ത്
 ഒളിവർ റിഹാഇ എന്നുള്ളാ വിളിച്ചോവർ
 ഏഴ് ആകാശം വാതിൽ ഒക്കെ തുറന്നുപോയ്
 ഇളകി മലക്കുകൾ ഒക്കെ വിളിച്ചോവർ.

കർബ സംസാരിച്ചതും ഒരുത്തന് കരണക്കുറിക്ക് ഒന്ന് പേറിയതുമായ കഥകൾ 'ഹജ്ജിന്റെ മഹത്വം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണാം. ഇതൊന്നും തള്ളിപ്പറയാൻ തബ്ലീഗുകാർക്ക് സാധിക്കില്ല. അവരുടെ ശൈഖുൽ ഹദീഥ് അൽഹാമി ഉ് മൗലാനാ മുഹമ്മദ് സക്കരിയ്യാ സാഹിബ്, സഹാറൻപൂർ അവർകളാണ് ഇതെല്ലാം എഴുതിയത്. മൗലാനാ മുഹമ്മദ് ഇൽയാസിന്റെ താൽപര്യപ്രകാരമാണ് ഈ മഹത്വങ്ങളെല്ലാം എഴുതിയതും. മുഖവുരയിൽ അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. തബ്ലീഗ് ജമാഅത്തിന് രൂപംകൊടുത്തത് മുഹമ്മദ് ഇൽയാസ് അവർകളാണ് എന്ന കാര്യം അവിസ്മരണീയമാണ്. അതും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാം.

തബ്ലീഗ് ലഹരി തലയിൽ കയറി കഷ്ടപ്പെടുന്ന പല കുടുംബങ്ങളുടെയും ദയനീയ സ്ഥിതി എന്റെ മുമ്പിലുണ്ട്. കുടുംബവും വിദ്യാഭ്യാസവും ചികിത്സയും ഉപജീവനമാർഗവും ഒഴിവാക്കി തബ്ലീഗ് യാത്രയാണുപോൽ. അവർക്ക് സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളിൽനിന്ന് ഒളിച്ചോടാനുള്ള ഏർപ്പാടാണ് തബ്ലീഗ്. ഇതിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരിശ അവർ വർണിക്കും. ഒന്നും മനസിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവരും

ഇവരുടെ ആട്ടിഞ്ഞളിക്കലിൽ കൂടുങ്ങാറുണ്ട്. ദീനിന്റെ മാർഗത്തിൽ പുറപ്പെടൽ എന്നാണവർ പറയാറുള്ളത്. സർവ്വ പ്രശ്നപരിഹാരമായി അതിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ദീനി പ്രബോധനം അനിവാര്യമാണ്. പക്ഷെ, ഇക്കൂട്ടരുടെ കൃതന്ത്രങ്ങളോട് യോജിക്കാൻ കഴിയില്ല. നബി(സ)യും സ്വഹാബത്തും സ്വീകരിച്ച മാർഗമാണ് സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടത്. അതിന്റെ പ്രചാരണവും പ്രബോധനവുമാണ് ലക്ഷ്യം വെക്കേണ്ടത്. സർവ്വപ്രധാനം തൗഹീദാണ്. അപ്പോൾ അജ്ഞാഹുവല്ലാത്തവരെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ഖബർ പൂജയും നേർച്ചകളും ഉറുസുകളും ചന്ദനക്കൂടവും വിമർശിക്കേണ്ടിവരും. അത് ഇവരുടെ നിഹ്വണ്ടുകളിലില്ല. ദീനി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ രീതി അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നത് നോക്കൂ. 'അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ളതും ശാഖാപരവുമായ വിഷയങ്ങൾ പരാമർശിക്കാതെ, തൗഹീദിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയും ഇസ്ലാമിക നിർബന്ധ കടമകൾ അവരെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യണം'. രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലുള്ള തൗഹീദ് ഏറെക്കുറെ എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കും. ഉല്യഹിയത്തും, അസ്മാഅ്സുഹാത്തും പറയുമ്പോൾ പ്രശ്നം വരും. ശിർക്ക് വിവരിക്കുമ്പോഴും കച്ചറയുണ്ടാവും. അപ്പോൾ അതൊന്നും പറയണ്ട!! സർവ്വനാശ ഹേതുകമായ ശിർക്കും ഗുരുതര വ്യതിയാനമായ ബിദ്അത്തുകളും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കാത്ത പരിപാടി എന്ത് തബ്ലീഗാണ്? യോജിക്കാൻ കഴിയുമോ?

ജനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നത് മാത്രം പറയുന്ന ശൈലിയാണോ പ്രവാചകൻമാർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്? പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധന ശൈലിയല്ല അത്. ആർക്കാണ് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്. ഉരുവിന്റെ കൂടെയും വേട്ടക്കാരന്റെ കൂടെയും ഒരേ സമയം നിൽക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഏതിനെയാണ് ശാഖാപരമായി മാറ്റി നിർത്തുക? അതിനും ഇക്കൂട്ടർ വിശദീകരണം നൽകേണ്ടതുണ്ട്. നബി(സ) പറയുന്നു: 'നിങ്ങളിലൊരാളും അയാളുടെ ഇച്ഛ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നതിനനുസൃതമാകുന്നതുവരെ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയായവുകയില്ല' (ശറഹുസ്സുന്ന). അജ്ഞാഹു പറയുന്നു: 'തങ്ങൾക്കിടയിൽ (റസൂൽ) തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുന്നതിനായി അജ്ഞാഹുവിലേക്കും റസൂലിലേക്കും വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ വാക്ക് 'ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്ന് പറയുക മാത്രമായിരിക്കും. ആവർ തന്നെയാണ് വിജയികൾ'. (ഖുർആൻ 24:51) ചുരുക്കത്തിൽ ആത്മീയ തീവ്രതയും ബിദ്അത്തുകളോടുള്ള ആഭിമുഖ്യവും തൗഹീദിന്റെ വിഷയത്തിലുള്ള ലാഘവത്വവും തബ്ലീഗ് ജമാഅത്തിന്റെ പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെടുത്തി. അതിനു പുറമെ സൂഫിസവും ത്വരിഖത്തും അവരെ ഒന്നുകൂടി വികലപ്പെടുത്തി.